

OPMERKELIJK Onder de leiding van de dirigente Claartje van Dokkum voerde Cantica Sacra in vlot tempo het programma uit.

Cultuur

RECENSIE Combinatie van kerkmuziek en liederen

Reis met Cantica Sacra langs hedendaagse koormuziek

STEENWIJK - Het gemengd koor Cantica Sacra uit Steenwijk is uitgegroeid tot een gerenommeerd vertolker van hedendaagse koormuziek. Het concert Anthems & Love Songs van het koor bleek weer een ontdekkingsreis langs verrassende composities van vaak jonge componisten. Het was een combinatie van kerkmuziek en liederen, met als belangrijke overeenkomst dat de muziek toegankelijk was en goed in het gehoor lag. Onder de leiding van de bevoegde dirigente Claartje van Dokkum werd in vlot tempo en zonder pauze een ambitieus programma uitgevoerd. Pianist Jan de Roos en violiste Inge Muntendam accentueerden de uitvoering in de begeleiding en hadden daarnaast solistische intermezzo's.

Swingende ritmes

De avond werd geopend met het belangrijkste werk: Mass, een vijfdelige mis in de uitvoering voor koor en piano van de componist en jazzpianist Steve Dobogroz. In dit werk speelt de piano een eigen obligate partij, waarin de jazzpianist Dobogroz is te herkennen. Na een introïtus door de piano opende het Kyrie met een klokjesmotief, overgaand in wisselende, zo nu en dan swingende ritmes. Daarentegen begon het Gloria heel ingetogen, geaccentueerd door een subtiel piano intermezzo. Langzaam werd de zang gestuwd naar een schijnbare climax die daarna weer verstilde in het amen. Dit werd prachtig uitgevoerd.

Het credo kenmerkte zich door mooie harmonieën, melancholisch romantisch. De klasse van het koor was goed te horen in het

Onder de strakke leiding van Claartje van Dokkum was het koor heel zuiver.

Wilbert Bijtzer ©

Sanctus, een deel met gewaagde wisselende ritmen. Onder de strakke leiding van Claartje van Dokkum was het koor heel zuiver. Het Agnus dei begon weer ingetogen en mondde uit in de klagende smeekbede, geef ons vrede, welke versterkt werd door de nagalm van de kerk, maar aan het slot in stilte verstierf. Het was interessante mooie muziek die we vaker mogen horen, prachtig uitgevoerd. Pianist Jan de Roos verdient een compliment voor het vertolken van de moeilijke pianopartij in een grote ruimte, waar een goede balans niet eenvoudig is.

Muzikale sneeuw

Het tweede stuk dat er uitsprong in het programma was Vijf Hebreeuwse liefdesliederen van Eric Whitacre, begeleid door piano en viool. In het lied De lichthartige bruid (Kala kalla) vertolkten de mannenstemmen de tederheid en de vrouwen de lichthartigheid tot ze gezamenlijk elkaar vonden in een zwierige dans. Het lied Eyze Shelleg (sneeuw) viel op door het beeldend vermogen van de muziek. Ondanks de warme aprildag, sneeuwde het muzikaal in de kerk, waarbij de viool het wonderige winterlandschap accentueerde.

De beide solisten speelden samen in het laatste deel uit het Baal-shem, Three Pictures of Chassidic Life van de Zwitsers-Amerikaanse componist Ernest Bloch. De muziek, geïnspireerd op het Joodse feest van de ontvangst van de wetten van Mozes, laat de Joodse ziel klinken, geheimzinnig, vurig en bewogen. Met een prachtige vioolpartij van Inge Muntendam. Daarnaast gaf ze met Jan de Roos een vertolking van vier delen uit de 24 pianopreludes van Dmitri Shostakovich in een arrangement voor viool en piano van Dimitri Tsyganov. Een heel mooie

KOORMUZIEK

Locatie: Grote of St. Clemenskerk, Steenwijk

Aantal bezoekers: 200

Waardering: ★★★★★

uitvoering. Het was muziek die naadloos aansloot bij het koorprogramma.

Ode aan de dirigent

Het koor, a capella en dan weer met begeleiding van de solisten, voerde ook een lied uit het Requiem van Howard Goodall uit, het lied The Road Home bewerkt door Stephen Paulus, (lange lijnen en smullen voor het koor) en de Ballad to the Moon van de jonge Amerikaanse componist Daniel Elder. Het speelse en dromerige Dirait-on van Morton Johannes Lauridsen was een juweeltje. In het wiegeliedje voor een zeehond van Eric Whitacre hoorde je de zee golven, zowel in de tekst als de muziek.

Het concert werd afgesloten met de Flight Song van de jonge Noor Kim André Arnesen. Het lied is een ode aan een koordirigent, die koor en muziek tot grote hoogte laat opstijgen. Wat mij betreft een zeer toepasselijke afsluiting. Dirigente Claartje van Dokkum laat Cantica Sacra, in al de jaren dat zij de stuwende kracht achter dit koor is, tot bijzondere hoogten schitteren. Het maakt me benieuwd naar de volgende ontdekkingsreis.